

יביע אומר - הר גילה

פרשת צו | גליון 292

זמני היום אופק ירושלים

טז' אדר ב' תשפ"ב
להפצת העלון / הארות / הקדשות
יעקב - 0528445949

מוצ"ש ר"ת	מוצ"ש	כניסת שבת
19:09	18:25	17:34

העלון מוקדש לפרשות והצלחת הגאון הגדול הר' בן ציון מוצפי בן מובה שליט"א | אסתר בת ראושנה | נמית בת תקוה | שיראל בת אור לרפואה - דניאל בן גול, דוד יהונתן דניאל בן מובה, אביסל בת רעיה הי"ו | לע"נ - משה בן שמחה. משה בן מרים. שמחה בת ראשנה זיווג הגון-חומר בן מול. ורד פרחיה בת בתיה. שיר בת אסתר. רות בת רבקה | להצלחת- מתפללי בית כנסת 'יביע אומר' הר גילה.

מורנו ורבנו הלכה למעשה

עפ"י גאון עוזנו ותפארתנו מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
ובנו הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הלכות שבת - הלכות קידושא רבה: א) תקנו חז"ל לברך על היין ביום השבת קודם סעודת שחרית, וברכה זו נקראת קידושא רבה, ומברך בורא פרי הגפן בלבד, ללא שום תוספות, ושונה. ואחר כך יטול ידיו ויצעע על לחם משנה (כמו בליל שבת), ויסעוד סעודת שחרית. [והמוסיפים בקידוש היום לומר ברכת "מקדש השבת" אפילו בלא שם ומלכות, יש בזה משום הפסק. (וע"ע במש"כ בס"ד בתורת עובדיה עמוד קל"ז), וכיער"ש].

ואין לאדם לטעום כלום קודם קידושא רבה, וגם קידוש זה לא יהיה אלא במקום סעודה. ולשתות תה או קפה לפני תפילת שחרית מותר מפני שעדיין לא הגיע זמן הקידוש. (שלא חל עדיין חובת קידוש עד לאחר התפילה). (חזו"ע ש"ב עמוד קמ"ו, קמ"ז).

ב) חולה ל"ע שנצטווה מפי הרופאים שעליו לאכול מיד בקומו, קודם תפילת שחרית, אם הוא "צריך" לאכול פת, או כסנין (עוגות), טוב ונכון שיקדש על הכוס, שהרי זה קידוש במקום סעודה, ויטעם מן היין כמלא לוגמיו, כי אין כוונתו אלא לשם מצות קידוש. (וס"ל שמכיון שהותר לו לאכול לפני התפילה, ממילא חלה עליו חובת קידוש, ואין בשתיית היין איסור משום גאוה לפני התפילה, וי"ח). ובכל זאת יחזור ויקדש אחר תפילת מוסף, אבל אם אינו צריך אלא טעימה בעלמא (כפירות או תבשיל), ללא פת וכסנין (עוגה), יטעם בלא לקדש, ויקדש רק אחר תפילת מוסף. (וע"ע ביב"א ח"ח סימן ל"א), ובהערה כאן. ובהל"ע (ח"ג עמוד כ"ד), אלא שכאן בלשון הזהב של מורנו זיע"א משמע שבטעימה בעלמא א"צ להחמיר, ודו"ק. (שם עמוד קמ"ט).

ג) גם מי שלא קידש בליל שבת, שמקדש והולך כל היום כולו, מותר לו לשתות בשבת קודם תפילת שחרית תה או קפה, מפני שאסור לו לסעוד קודם תפילה, ואין קידוש אלא במקום סעודה, וממילא לא חלה עליו מצות קידוש אלא לאחר התפילה, ולכן לא נאסר לשתות קודם תפילה. (שם עמוד קנ"ד).

ד) הנוהגים לבקר ביום שבת אחר התפילה בבית חתן או אבי הבן, ובעל הבית מקדש קידושא רבה, והמזומנים השומעים את הקידוש טועמים מעט שכר או ממתקים, אע"פ שאין זה מקום סעודה אצלם, מכל מקום המקילים בזה יש להם על מה שיסמוכו. והצנועים מושכים את ידיהם מלטעום אלא רק אחר שיקדשו בביתם במקום סעודה.

ולכתחילה טוב להודיע קודם שבת.... המשך בדף אחרון.

חברי בית הכנסת 'יביע אומר' מקדמים בברכה את
הרב מרדכי כהן שליט"א

המתארח עימנו בשבת - להלן זמני תפילות ושעורי התורה

לפני שיש פתוחה

יום שיש	יום שבת
17:20 שיר השירים	07:30 שחרית ודרשה הרב
17:34 מנחה	14:30 תהילים לילדים
קבלת שבת ודרשת הרב	15:00 שעור תורה עם הרב
ערבית	בבית הכנסת 'יביע אומר'
20:30 שעור תורה עם הרב	16:15 מנחה ואח"כ סעודה שלישית
בבית כנסת 'יביע אומר'	בבית הכנסת יחד עם הרב
	18:25 ערבית ולימוד תנא דבי אליהו

בשבת הבאה יתארח הרב יעקב פנחסי שליט"א

טעמו וראו כי טוב ה'

כל יום בבית הכנסת שחרית בשעה 06:00
מנחה - 20 דק' לפני שקיעה שעור תורה ותפילת ערבית
ערבית נוספת בשעה 19:00 ולאחריה שעור תורה יומי:
יום א' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
בשעה 20:00 טהרת המשפחה לנשואים בלבד.
יום ב' - הרב אהרון קצין שליט"א - עין יעקב
יום ג' - הרב ניתאי כדורי שליט"א - מוסר
בשעה 20:00 גמרא מסכת הענינה.
יום ד' - הרב גדעון מזרחי שליט"א - הלכה שולחן ערוך
יום ה' - הרב אהוד דהאן שליט"א - פרשת שבוע
עזר תורה לשנים מאי נהי בעצה 20:45

'אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה'

אמרו רבותינו התורה נמשלה לאש שנאמר הלא כה דברי כאש נאום השם ללמד שעסק התורה צריך להיות בבחינת אש תמיד, להתמיד בלימודה ובאהבתה תשגה תמיד.

מסופר במדרש על רבי יוחנן שהיה הולך בטבריה לציפורי והיה רבי חייא בר אבא הולך עם אור. עברו שניהם ליד שדה אחת. אמר רבי יוחנן-שדה זו הייתה שלי ומכרתי אותה כדי ללמוד תורה. עברו ליד כרם ואמר כרם זו הייתה שלי ומכרתי אותה כדי ללמוד תורה. שוב עברו ליד מטע של זיתים ואמר מטע זה היה שלי ומכרתי אותו כדי ללמוד תורה.

כששמע זאת רבי חייא בכה, אמר לו רבי יוחנן: מפני מה אתה בוכה? השיב לו רבי חייא: צר לי שלא השארת לאחריך דבר. אמר לו רבי יוחנן: אני מכרתי דבר שניתן בשישה ימים, כמו שכתוב כי "ששת ימים עשה השם את השמיים ואת הארץ" וזכיתי בתורה שניתנה לארבעים יום כמו שאמר משה רבנו "ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה". כשנפטר רבי יוחנן קראו עליו אנשי דורו את הפסוק: אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שאהב רבי יוחנן את התורה בזה יבוזו לו.

מספרת הגמרא על הלל הזקן שהיה מרוויח בכל יום חצי דינר, חציו נתן לשומר בית המדרש וחציו ולפרנס את אנשי ביתו. פעם אחת לא

היה לו כסף ולא נתן לו שומר בית המדרש להיכנס. עלה על הגג ומפתח הארובה שמע את דברי תורה מפי גדולי הדור שמעיה ואבטליון, ובאותו ערב שבת ירד שלג כבד. כיוון שעלה עמוד השחר אמר שמעיה לאבטליון: אחי, בכל יום הבית מאיר והיום אפל, שמה היום מעונן? הציצו למעלה וראו דמות אדם בארובה. עלו ומצאו את הלל ועליו שלוש אמות שלג (כמטר וחצי). הסירו את השלג מעליו והושיב אותו כנגד המדורה. אמרו: ראוי זה לחלל עליו את השבת.

אהבת התורה היא אהבה עצומה ומי שזוכה לה מגיע לדרגה שמוכן למסור את נפשו בעבורה. כמו שמצינו אצל רבי עקיבא שהיה מוסר נפשו על התורה הקדושה אפילו כשהיה הדבר כרוך בסכנת נפשות של ממש, שרצו למנוע אותו מלימוד תורה בכל זאת לא ויתר כי ידע שהסכנה גדולה יותר אם לא ילמד תורה.

מורי ורבותי אחים יקרים יש הרבה יצר הרע ומניעות כדי למנוע את האדם משעור ומלימוד תורה. אבל אם נחשוב באמת הסכנה הגדולה יותר של חיינו היא אם לא נלמד תורה.

כל יום בבית הכנסת מתקיימים שעורי תורה וחייב כל אדם להתאמץ בכל מאודו להיות שותף בשיעורים. היא המחיה, השומרת, המשמחת, המחנכת, היא אהבתנו האמיתית. התורה הקדושה שלנו אבא שבשמים נתן, ואיך יתכן שלא נעסוק בה כל יום? לכן נלמד מרבותינו שהיו "אש תוקד על המזבח לא תכבה", שתמיד היו עסוקים בלימוד התורה. שבת שלום.

השקפה יהודית- הרב אהרון קצין

'סיפור לשבת'

הנה בגמ' במס' מכות (י ע"ב) שנינו, מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו. מן התורה דכתיב ויאמר אלקים אל בלעם לא תלך עמהם ואח"כ שראה הקב"ה שמתעקש ללכת כתיב ויאמר לו אם לקרוא לך באו האנשים קום לך איתם. מן הנביאים דכתיב (ישעיה מח) "אני ה' אלקיך להועיל מדריךך בדרך תלך" מן הכתובים דכתיב (משלי ג) "אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן".

הבה נראה מדרש מעניין (ויקרא רבה יב, א) מעשה באחד שהיה מוכר כלי ביתו ושותה בהם יין, אמרו בניו עוד מעט וימכור את ביתו להשיג יין, החליטו לגמול אותו משתייתו, וכשהיה מוטל בשכרותו נשאוהו והניחוהו בבית העלמין, אמרו אולי יתעורר מזיכרון יום המיתתה...

עברה שיירת סוחרים בדרכה לישוב, ושמעו שהמלכות מחרימה את הסחורות, פנו ופירקו סחורותיהם בבית הקברות ניעור השיכור מיינו וראה נוד יין מעל לראשו, התירו והביאו לפניו...

כעבור שלושה ימים אמרו הבנים נלך ונראה שלום אבינו, הלכו ומצאוהו מתגולל בשכרותו והנוד מגיר לפיו... אמרו אף כאן לא עזבך הבורא!?! הסכימו ביניהם שבכל יום יביא לו בן אחר את יינו.

מה בא המדרש ללמדנו? ודאי שלא בא לעודד את השתיה, או סתם לספר סיפור. המדרש בא ללמד כי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו! ואם לרעה כן, לטובה על אחת כמה וכמה!

סיפור מעניין מובא בשם הרב מפוניבז' ששמע ממרן החפץ חיים זצ"ל בעצמו, שלאחר חתונתו שקד החפץ חיים על תלמודו וחי בדחקות נוראה. אשתו (של הח"ח) היתה הולכת למאפייה ובעד כמה פרוטות הסכים האופה לתת לה פירורי לחם וכל מיני עודפים שנשארו מאתמול. פעם אחת הגיע המצב שאפילו פרוטות אלה לא היו בביתם, והרבנית לקחה בהקפה.

יום אחד חזר החפץ חיים לביתו לשבור רעבונו והשולחן ריק. הרבנית עמדה ליד השולחן ובכתה, שאלה מה קרה? סיפרה לו שהאופה סירב לתת לה לחם היום עד שתשלם את החוב.

החפץ חיים כששמע את זה היכה בידו על השולחן וקרא: שטן שטן, לא יעלה בידך להפריעני מתלמודי!

הנה אחד אחר כשקצת קשה לו בפרנסה נפנה מיד למסחר ותעסוקה, אבל החפץ חיים ראה בכל הסיפור הזה את השטן המושך בחוטים ומנסה להפריעו מלימודו... והח"ח לא נרתע, הוא הצהיר והכריז שדרכו סלולה ונהירה מתנית וקבועה, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. ואיך הוליכוהו, בתופים ובמחולות! קיבלנו את החפץ חיים!

אמנם צריך לדעת כי לא תמיד העזרה באה מיד, לפעמים אומרים לו מן שמיא "המתן עד שנמדוד ביחד", אבל אחר כך אם קצת ממתנינים ובוטחים בה' זוכים למדוד את האפרסמון עם הקב"ה כמו שהובא בגמ' יומא (לח): בא למדוד אפרסמון אומר לו המתן לי עד שאמדוד עימך, כדי שנתבסם אני ואתה! שבת שלום ומבוך.

שבת שלום ומבוך

גמ"ח יביע אומר

מפי'ם אהבת ח'נים

השאלת ציוד לכל אירוע
השאלת ציוד רפואי
אור- 0502052455

לרפואת - ר' שלמה בן שושנה, ר' אהרון בן מלכה, איתי רפאל בן מירה, משה בן יקום, ראובן בן מול, אריאל בן מליה, יחזקאל בן סביחה, מלכה בת אודליה, שמחה בת יששכר, רוזה בת ג'מילה. להצלחת - משפחת ברקאי.

העלון מוקדש

לע"י - הרב שלמה בן ר' סלימאן עזני, יששכר בן מרים, ארו משה בן רבקה, לאה בת רחל, כאדיה שרה עזני בת ר' אברהם, רחל בת מול טוב.

צו'

למרות שהוריו עשו ככל יכולתם לנסות ולעצור את ההחלקה במדרון, לא הצליחו.
 יוסי השיג סמארטפון והתמכר לסרטים וסדרות. הוא ישב וראה שעות על גבי שעות ולא עשה כלום בבית.
 ההורים רואים ועיניהם כלות מחוסר יכולת להושיע את יוסי מעצמו.
 הם באו להתייעץ ולברר מה ניתן לעשות.
 נתתי להם הוראות איך לנסות ולהציב גבולות. איך להסביר ליוסי כי אלו החיים שלו והוא הורס לעצמו את החיים. אך הדברים נפלו על אזניים ערלות.
 ביקשתי מהם כי יקפידו להקדיש לכל הפחות 5 דקות ביום לתפילה על יוסי.
 אך טרם יתפללו על מצבו, יודו לקב"ה על המתנה ושמה יוסי, יפרטו את מעלותיו וכשרונותיו ואז יתפללו שיוכל למצות אותם בצד החיובי.
 מספר ימים אחר כך, נפגשתי עם אביו של יוסי שתינה בפניי את הקושי בתפילה כאשר אין רואים את התוצאות בשטח.
 לא נותר לי אלא לעודד אותו שימשיך ולא יתייאש.
 הדבר חזר על עצמו כעבור שבועיים.
 אך כעבור חודש וחצי קיבלתי טלפון מאביו של יוסי. בו הוא שמח לבשר לי כי יוסי נכנס למסגרת לימודית ישיבתית. חמה וביטית.
 הוא לא הצליח לשים את האצבע על נקודת המפנה. אך ידע לומר כי ברור לו שהתפילות פעלו.
 שמחתי מאוד לשמוע זאת וביקשתי ממנו כי יזכור להמשיך ולהתפלל כל העת. גם כאשר נראה שהעניינים מתחילים להסתדר. וכפי שראינו אצל מרדכי. לא להרפות כלל מהתפילה.
 ואכן כעבור כחודש נוסף אביו של יוסי התקשר מאושר לבשר לי כי יוסי עורך סיום מסכת. ופתאום הוא מזהה אירועים מסויימים שהיו נראים לו בעבר כנוראים, ולפתע מתברר שהיו לטובה.
 כמו למשל חבר שיוסי התחבר אליו כאשר שהה לא במסגרת, וחבר זה דחף את יוסי להתחזק בסופו של דבר.
 זהו הלקח של סיפור המגילה.
 לזכור שגם בהסתרה שבתוך ההסתרה נמצא ה' יתברך. ורק להתפלל לראות זאת. פורים שמח ושבט שלום ומבורך. שבת שלום ומבורך.
 לייעוץ וסיוע ניתן להתקשר 0523898468.

המצווה המרכזית בפורים היא קריאת המגילה. טעמה של קריאת המגילה הוא כדי לפרסם את הנס.
 מהו העניין בפרסום הנס באמצעות שמיעת סיפור המגילה?
 מדוע לא די באוכל מיוחד ובמצוות מיוחדות כמו בחנוכה. בחנוכה אין מצווה לשמוע את סיפור הנס אלא רק לעשות זכר לנס. ומדוע בפורים אנו צריכים לשמוע מילה במילה את כל סיפור המגילה.
 התשובה נעוצה בהבדל בין הניסים. בעוד בחנוכה היו מעשים של התנגדות ליוונים מצד מתתיהו ובניו. לעומת סיפור המגילה שנעשה כולו ע"י תפילה וניסים.
 ובעוד בזמן החנוכה ראו את הכל בעיניים. בזמן המגילה הכל היה נסתר. פורים רבים אירעו במהלך 13 שנה, ובסופו של דבר התחבר למארג אחד של נס אדיר.
 כנאמר בגמרא: "אסתר מן התורה מניין שנאמר ואנכי אסתר אסתר".
 חכמים מעבירים לנו מסר דרך המגילה. כי אל לנו להתייאש כלל גם אם המצב נראה קשה ואנוש.
 כמו כן, עלינו לדעת כי התפילות פועלות, גם אם איננו רואים זאת באופן מיידי בשטח.
 מרדכי התפלל בתחילה ואף אחר שירד מהסוס שעליו הורכב בידי המן, שב והתפלל. כי הוא הבין שיש משמעות לכל תפילה ומצווה.
 ומכאן נלמד על המשפחה ועל חינוך הילדים.
 יש אנשים שאין שלום בית שורר בביתם. והם מאשימים זה את זה וזו את זה באחריות לכך. אך אינם עוסקים בדבר הנכון. לתקן את עצמם ולהתפלל.
 וכן הוא לגבי חינוך הילדים.
 יש המאשימים את החברה או את בן הזוג ואפילו את הילדים עצמם בהתדרדרות הרוחנית של הילדים. ושוכחים כי מעבר למציאת האשמים יש לחפש את המפתח לתיקון הנמצא בידי בורא העולם שהוא גם שותף בהורות עליו. "שלשה שותפין באדם: אביו ואמו והקב"ה".
 יוסי הוא ילד, וליתר דיוק בחור, יקר וחביב. שחווה משבר בישיבה ועזב את ספסלי הישיבה. ההתדרדרות הרוחנית הייתה מהירה מאוד.

חושן משפט- הרב יצחק פריי

משולחן בית הדין'

קעת נחשב את שווי הכסף הטהור לגרם (מחיר מינימום) כ2.45 ₪ ונכפיל 9.6 גרם ונקבל כ 24 ₪ (תלוי בשער הדולר ומחיר הכסף).
 המהדרים מוסיפים על זה מע"מ ומקבלים כ28 ₪.
 לעומת זאת מתנות לאביונים מעיקר הדין הוא אפילו בפרוטה.
 אך כתבו הפוסקים לתת מחיר של סעודה משביעה. בין אם זו מנה במסעדה עממית כמנת פלאפל ושתייה או כלחמניה ושוקו.
 הכל לפי מה שהוא. וכפי שכתב הרמב"ם כי מוטב להרבות המתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות.
שבת שלום ומבורך.

שאלה: כמה צריך לתת זכר למחצית השקל וכמה לתת עבור מתנות לאביונים?
תשובה: זכר למחצית השקל נקבע לפי משקל מטבע מחצית השקל של תורה.
 על פי חז"ל מחצית השקל זהה לכסף צרוף (נקי) במשקל של 192 שעורים. כל שעורה משקלה הוא 0.05 גרם. אם נכפיל 192 יצא משקל של 9.6 גרם כסף טהור.

פתרון לחידה משבוע שעבר:

1. "אדם כי יקריב..." מה למדים מהמילה "אדם"? (רש"י) **תשובה-** למדים שאסור להקריב מהגזל, כמו שאדם הראשון הקריב רק משלו שהרי היה היחידי בעולם.
2. שש פעמים מופיע בפרשתנו הביטוי "אישה ריח" ואונקלוס ביטוי זה? **תשובה-** לפי רש"י: אשה = אש; ניחוח = נחת רוח. לפי אונקלוס: קרבן שמתקבל ברצון לפני ה'.
3. "ונפש כי תקריב מנחה לד". מפני מה נשתנתה מנחה שנאמר בה נפש? עיין מנחות ק"ד **תשובה-** מי דרכו להביא מנחה? עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני!
4. "ואם זבח שלמים קרבנו". מה משמעות השם שלמים? (מדרש תורת כהנים) **תשובה-** מלשון שלום, כי כולם נהנים מהקרבן: הקב"ה, הכהנים והבעלים.
5. "וערכו עצים על האש". אילו עצים לא נשרפים במערכה ומדוע? **תשובה-** כל העצים כשרים למערכה חוץ מגפן וזית בגלל שיש להם פירות משובחים.

חידה

1. "אדם כי יקריב..." מה למדים מהמילה "אדם"? (רש"י)
2. שש פעמים מופיע בפרשתנו הביטוי "אישה ריח ניחוח לד". כיצד מפרשים רש"י ואונקלוס ביטוי זה?
3. "ונפש כי תקריב מנחה לד". מפני מה נשתנתה מנחה שנאמר בה נפש? עיין מנחות ק"ד
4. "ואם זבח שלמים קרבנו". מה משמעות השם שלמים? (מדרש תורת כהנים)
5. "וערכו עצים על האש". אילו עצים לא נשרפים במערכה ומדוע?

כי התורה כוללת את כל הטובות שבעולם...

אתי בעקת את התפילין לאחפונה? בליקת תפילין לבייע אומר

חייב אדם לקבוע זמן ללימוד תורה כל יום שיעור תורה ביביע אומר

חברי הקהילה שואלים

המלך והתפלל תפילתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל כשיסיר יינו מעליו ואם עבר זמן תפילה משלים אותה בתפילה לאחריה מדין שוגג

והנה יש כמה דרגות בעניין השתיה: **האחד** - שהוא שיכור כלוט שאינו יודע בשכבו ובקומו, הרי הוא כשוטה לכל דבר וגם אם בירך או התפלל מתוך שכרותו לא עשה כלום וצריך לחזור ולברך או להתפלל ואינו מצטרף להשלים למניין עשרה. **השני** - שהוא שיכור ודיבורו מעט מגמגם והילוכו אינו ביושר כמו שכתוב בתהילים, יחוגו וינועו כשיכור, אסור לו להתפלל כיוון שאינו יכול לעמוד בפני המלך ואם התפלל תפילתו תועבה ומכל מקום יכול להצטרף למניין להשלים לעשרה בלא להתפלל. **השלישי** - מי ששתה רביעית יין ויכול לעמוד בפני המלך שנקרא שתוי ואינו שיכור ועליו כתב בשולחן ערוך שלכתחילה לא יתפלל, והנה וודאי שלא בכל גווני יחשב שתוי וכבר כתבו הפוסקים שאם נתן לתוכו מעט מים מותר לו להתפלל וכן אם לא שתהו בבת אחת וכתבו האחרונים ע"פ מה שכתב בשו"ת תרומת הדשן לחלק בין יינות שלהם שהיו חזקים מאד, ליינות שלנו שאדם ששותה מהם רביעית אינו משתנה כהוא זה, ואינו משפיע עליו כלל ובפרט הרגילים בשתיית היין, שאינו נחשב שתוי כלל, וכתב לפלפל בזה באורך בהלכה ברורה בדעת מרן שסובר כדברי התרומת הדשן ואף על פי שלא הזכירו בשולחן ערוך וכתב בסתמא שאם שתה רביעית אסור להתפלל מכל מקום כשכתב בסעיף ג' לגבי הפגת היין על ידי שינה או שהולך בדרך, שכל אחד מעריך לפי מה שמרגיש בעצמו שפג עליו ינו וא"כ יצא שגם לגבי שתיה יחשב שתוי כשמרגיש שהיין עשה משהו בעצמו. וכן פסק מורינו הראשון שאם שתה מיינות שלנו שאינם חזקים כל כך ואינו מרגיש שתוי כלל מותר לו להתפלל. שבת שלום ומבורך.

והלל לבורא יתברך ונכנס יין יצא סוד, אבל השכרות היא דבר מגונה שהיא מוציאה את האדם מהדעת, ובכל יום ויום ג' פעמים בתפילה אנו מודים לה' יתברך שחנן אותנו בדעת ואין נסלק אותה מאיתנו במחי יד, וכבר כתב רבינו הרמב"ם בהלכות דעות (פרק ה' הלכה ג') "וכל המשתכר הרי הוא חוטא ומגונה, ומפסיד חכמתו" וכבר אמר החכם מכל אדם בספר משלי (פרק כ"ג) "אל תהי בסבאי יין" וכל שכן אם מגיע על ידי היין לעבור על דעת הבורא יתברך, וגם ביום הפורים שאמר רבא (מגילה דף ז' ע"ב) "חייב איניש לבסומי בפוראי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי" וודאי שאסור שיפסיד מחמת כן ברכת המזון או תפילה או שח"ו יעשה אחת מאלו אשר לא תעשינה וח"ו יצא שכרו בהפסדו.

בגמרא מסכת ערובין (דף ס"ד ע"א) אמר רבה בר רב הונא, שתוי אסור לו להתפלל ואם התפלל תפילתו תפילה, אבל שיכור לא יתפלל ואם התפלל תפילתו תועבה, ואומרת הגמרא שתוי זה מי שיכול לעמוד לפני המלך ושיכור זה מי שאינו יכול לעמוד בפני המלך.

ואמרו רבותינו **בגמרא בברכות** (דף ל"א ע"ב) שכל המתפלל שתוי כאילו עובד עבודה זרה.

וכתב רבינו הרמב"ם (הלכות תפילה פרק ד' הלכה י"ז) שהטעם ששיכור לא יתפלל מפני שאין לו כוונה" **והטור** כתב רמז לדבר "יין ושכר אל תשת" ר"ת ואם שתה כדי רביעית אסור להתפלל תפילת שיכור תועבה, וכתב הלבוש 'תשת' ר"ת תפילת שתוי (כלומר שאינו שיכור) תפילה בדיעבד, וכן שפתי תפתח ופי יגיד ר"ת שתוי שתפילתן בדיעבד תפילה.

ופסק מרן בשולחן ערוך (סימן צ"ט ס"א) שתה יין שיעור כדי רביעית, אסור לו להתפלל עד שיסיר יינו מעליו ואם שתה יותר מזה אם הוא יכול לדבר לפני המלך והתפלל תפילתו תפילה אע"פ שלכתחילה אין לו להתפלל ואם אינו יכול לעמוד לפני

שאלה: אדם ששתה ביום פורים ועדיין היין משפיע עליו האם מותר לו לברך ולהתפלל כך והאם מצטרף לזימון ולעשרה בבית הכנסת?

השבת אנו נמצאים במוצאי יום פורים הקדוש בו זכינו לקיים מצוות היום, משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, וכמובן סעודת פורים שקבעו לנו אנשי כנסת הגדולה לעשות אותם ימי משתה ושמחה, ורבים שואלים מה ההלכה באדם שהרבה בשתיה האם יכול להתפלל במוצאי הפורים כשעדיין יינו עליו.

תשובה: לכתחילה אדם צריך לתכנן עצמו שאם שתה יין, ישן מעט או שילך ברגל או שאר דברים המסירים השפעת היין לפני שיתפלל, כיוון שבשעת התפילה צריך האדם להיות מיושב בדעתו לגמרי בצלילות המחשבה, ומכל מקום אדם ששתה ורוצה להתפלל זה תלוי במצבו: **א.** שתה רביעית יין מינות שלנו שהם חלשים ואינו מרגיש שוני בעצמו כלל מחמת היין מותר לו לעמוד להתפלל בפרט אם יפסיד זמן תפילה וכל שכן לברך ברכת המזון, **ב.** אם מרגיש עצמו שתוי אף שמרגיש שיכול לעמוד בפני המלך אסור לו להתפלל כך לכתחילה והחכם עיניו בראשו שלא להפסיד תפילה בשביל שמחת פורים וברכת המזון בכל מקרה חייב לברך. **ג.** הוא שיכור ואינו יכול לעמוד בפני המלך אסור לו להתפלל ואם התפלל תפילתו תועבה וצריך לחזור ולהתפלל כשיצא משכרותו ומכל מקום מצטרף למניין (הליכות עולם ח"א עמוד ח"ף) **ד.** שיכור כלוט אינו מצטרף למניין והרי הוא כשוטה לכל דבר.

ונבאר הדברים מעט - ראשית כל דבר יש לדעת שאף על פי שהיין מוזכר בכתובים לשבח "ויין ישמח לבב אנוש" (תהילים ק"ד ט"ו) ו"המשמח אלוהים ואנשים" (שופטים פרק ט' פסוק י"ג) זה דווקא כששותהו בטוב טעם ודעת, בזמן הנכון ועם אוהבים ורעים, צדיקים וחסידים, ונשמעים ממנו דברי שבח

המשך - מורנו ורבנו הלכה למעשה

למארחים, שיכינו עוגות לכל המוזמנים, באופן שכל אחד מהם יאכל כזית מן העוגות, כדי שיהיה לכולם קידוש במקום סעודה, וה"ה אם ישתו כל אחד רביעית יין וכנ"ל.

ה) השומעים ברכת הקידוש, "וטעמו" מן הכוס של היין, פטורים מלברך על שאר "משקים", כגון שכר, ליקר, ומיץ פירות, דהיין פוטר כל מיני משקים. [אומנם אם אוכלים מאכלים שברכתם שהכל כגון דגים ובשר וכדו'. צריכים לברך עליהם ברכת שהכל], והשומעים את הקידוש ולא טעמו מן היין, אע"פ שיוצאים ידי חובת קידוש כל ששתה המקדש כמלא לוגמיו. מכל מקום עליהם לברך שהכל כששותים שאר משקים.

לטעום אז פת כיסנין, [עד כביצה]. וטוב לכיין בברכת הכיסנין (העוגה), לצאת מצות קידושא רבה.

ונשים שאינן מתפללות כלל בבוקר של שבת (מחמת טיפול בילדיהן), ורוצות לשתות קפה או תה לחיזוק כוחן, רשאות לעשות כן. (אע"פ שכאשר אינן מתפללות בבוקר חלה עליהן מיד חובת קידוש, עדין אפשר להקל עליהם מהטעם הנ"ל, וברור שאם אפשר להן בנקל לקדש על מיץ ענבים ולשתות רביעית יין או לאכול כזית עוגה. ודאי שעדיף טפי.) (שם עמוד קס"ז, קס"ט).

ו) מי שבא לקדש קידושא רבה על היין, והיה לפניו עוגה, וטעה והקדים ובירך בורא מיני מזונות, ונזכר שעדיין לא קידש, יטעם תחילה מהעוגה טעימה כל שהיא, ויקדש על היין, וימשיך לאכול לאחר שישתה מהיין כמלא לוגמיו. (שם עמוד קס"ה).

ז) נשים שמתפללות בשבת שחרית ומוסף, לא חלה עליהן חובת קידוש של היום עד לאחר תפילת המוספין, ורשאות לטעום או לשתות קפה או תה קודם סיום תפילת מוסף, (אפילו שכבר התפללה שחרית, וכל שכן לפני תפילת שחרית רשאות לטעום, כיון שמעיקר הדין אפשר שאין לאסור על הנשים טעימה לפני קידושא רבה. וכ"ש לפני התפילה). ואם מרגישות חולשה, רשאות